

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

KEDD, 1954 JANUÁR 5.

A mai számból

Helyzetkép a tőkés országokból (2. old.) — Két szék között a pad alatt (2. old.) — A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata (3. old.) — Csili — Csalamádé (3. old.) — Menetgyakorlat (3. old.) — Ahol „mostohagyerek” a zene (3. old.) — A báránai tanács megvalósítja a dolgozók javaslatait (3. old.) — Hírek (4. old.) — A D. Honvéd új csapatáról (4. old.)

Az élelmiszeripari üzemek tisztaságáért

Pártunk júniusi és októberi határozatai világosan meghatározzák életszínterünk emelkedésének feltételeit. Több szövetet, ruhat, több hentesrút, kenyert kell gyártani, a lakosság rendelkezésére bocsátani. Ez a nagyszabású program fokozott feladatokat ró élelmiszeriparunkra, amelynek úgy mennyiségileg, mint minőségileg ki kell elégíteni a lakosság növekvő igényeit, új készítmények és árucikkek gyártását is megkezdve. Természetesen ennek megvalósítása csak úgy lehetséges, ha bővítjük, fejlesztjük ebbe az iparágba tartozó üzemeket, hogy beválthassák a hozzájuk fűzött reményeket.

Különösen fontos, hogy az élelmiszeripari üzemek tisztán az egészségügyi és esztétikai követelményeknek megfelelően termeljenek. A Szovjetunióban az ötvenes évek során igen magas fokot ért el az élelmiszeripari üzemek higiénája, tisztasága. Az egészségvédelmet tudományos és tapasztalati alapon szervezték meg.

Milyen az élelmiszerek igen jó táptáplálói a baktériumoknak, penészeknek, élesztőknek, az itt dolgozók egészségvédelme, az állított készítmények tisztasága, higiénája, közérdek. Hogy a megvalósíthatóság úgy üzem-működés, mint a nyersanyag, csomagolás, tárolás és szállítás területén be kell tartanunk az előírt tisztasági követelményeket.

Az üzemek tisztaságának szempontjából igen fontos, hogy a feldolgozásra kerülő nyersanyag lehetőleg minél rövidebb utat tegyen meg. Az élelmiszeripari üzemek udvara ennek megfelelően tágas, pormentes és burkolt legyen. Az egyes üzemszervek szellőztetését is úgy kell megoldani, hogy állandóan tiszta és friss levegő cirkuláljon termelés közben.

Természetesen ahhoz, hogy élelmiszerüzemeinkben a munkát higiénikus körülmények között végezhessük, jól képzett dolgozókra, e célnak megfelelő munkahelyekre van szükség. A dolgozóknak különösen az áruismeret és tisztaság terén megfelelő tájékozottsággal kell rendelkezni. További fontos követelmény: a helyesen és észszerűen karbantartott műhely. A megfelelő takarítás, a munkaeszközök tisztítása jelentős mértékben csökkenti az áru esetleges fertőzöttségének veszélyét. E tekintetben sajnos még akad elég tennivaló. A Debreceni Vágóhídon például már több ízben megtörtént, hogy az előkészített hússal teli ládákat vizes és sáros talajon húzták keresztül. A víz és a sár így utat talált, beszivárgott a húsbá, erősen rontva, veszélyeztetve annak

minőségét. Csak az ellenőrző közegek erélyes beavatkozásával változtattak ezen a helyzeten, amikor a Vágóhíd igazgatója a kézikocsin való szállítást rendelte el. Egy másik esetben a Debreceni Kenyérgyár Nyil-utcai üzemrészében tett látogatást a Megyei Minőségvizsgáló. Az ellenőrzés során számos hiányszórágot állapítottak meg. Csak a leglényegesebbeket említve: a dagasztó helyiségben lévő lisztadagoló kamrában a textilyanyag a látogatáskor molyyokkal, bogarakkal volt tele. Eltávolításáról már a látogatás végén gondoskodás történt. Ugyszintén komoly kifogás alá esett az is, hogy a dagasztósészékbe sok nyersanyagot zsúfoltak be, így az már a keléskor kifolyt, vagy a földre hullt. Ez nemcsak az anyagtakarékoság szempontjából hátrányos, de abból is, hogy a lecselt téztdarabokat újra visszattették a dagasztósészékbe, amivel a többi nyersanyagot is bepiszkolták, megfertőzték. Mondani sem kell, hogy az ilyen gyakorlatok megszüntetése elsősorú és fontos kötelesség. Ellenem nemcsak egyeseknek, de az élelmiszeripar minden becsületes dolgozójának küzdeni kell.

A tisztaság tekintetében mi tehat a legfontosabb követelmény? Sok érv szól amellett, hogy az üzemek higiénája, tisztasága a rendre, az előírt követelményekre ügyelő munkások nélkül elképzelhetetlen. A munkáshigiénia alatt főleg a munkás személyi tisztaságát, a tiszta ruhadarabokat, a szociális berendezések állandó fejlesztését értjük.

A dolgozók tisztaságát, az üzemekben lévő fürdők, zuhanyozók, kézmosdók teszik lehetővé. Minden élelmiszeripari üzemeknek rendelkezni kell ilyen berendezéssel. Munkaközben különösen fontos követelmény, hogy annyiszor mossunk kezet, ahányszor az szükséges. Tegyük félre a kényelmességet, ne hivatkozunk felesleges fáradtságra. Nálunk is igen helyes lenne, ha a Szovjetunió élelmiszeripari üzemének példájára a dolgozók nemcsak munka után, de a munka kezdete előtt is fürdőnének. Ha a munkaruha a termelés közben szennyeződik, azt is újjakkal cseréljük fel. A vállalat köteles munkaruha utána pótlásról gondoskodni.

Ha ezeket a követelményeket megszüntetjük és betartjuk, akkor minimumra csökkenthetjük az élelmiszer-cikkkel fertőzést, romlást. Ennek kiküszöbölése azért is fontos, mert így több és jobb minőségű élelmiszer jut a dolgozók asztalára. Emelkedik az életszínter, nő a termékek minősége, amelyek megteremtéséért harcolni mindnyájunk legfőbb kötelessége.

Verseny indul a „Szakma legjobb ipari tanulója” címért

Az MTH-központ 1954-ben is megrendezi a vas- és bányászati és építőiparban a „Szakma legjobb ipari tanulója” címért folyó versenyt. Már az ország valamennyi intézetében folynak az előkészületek, januárban kezdődnek az intézeteken belüli versenyek s a végső küzdelemre

április 2-án és 3-án kerül sor. A díjakat ünnepélyes keretek között április 4-én adják át az első három-három helyezettinek. Az első díj oklevél, jelvény és ezer forint, második és harmadik díj 800, illetve 600 forint és oklevél.

A Járóműjavító dolgozói segítik a hajdúböszörményi gépállomás munkáját

A téli gépjávitás gyorsítását jelentősen segítik a Járóműjavító dolgozói. Többen elhatározták, hogy a hajdúböszörményi gépállomásnak segítséget adnak munkájuk gyorsításához, szaktanácsokkal, munkaeszközök kölcsönzésével. Virányi István, Torma Gábor, Kállai Benjámint elvtársak a gépállomásnál a helyszínen adtak segítséget. A Járóműjavító kölcsön adott egy présleghalpapscot a gépállomásnak, hogy a cséplőgépjávitásnál jobban haladjon a munka. Egy-két órai munkával, két nap munkáját tudják így elvégezni a dobosár jávitásánál. A munkás-paraszti szövetség erősítésének igen szép példája az, ami a hajdúböszörményi gépállomás történetik.

Eddig az volt a hiba, hogy sok időt töltöttem az irodában

A hajdúnánási tanács főagronómusának tervei

Debreceni József négy esztendője a hajdúnánási városi tanács főagronómusa. Alaposan ismeri a város mezőgazdasági problémáit. Már akkor ő volt a főagronómus, amikor a város területén megkezdődött a rizstermelés. Ma már összesen 410 hold rizsterület van, amelyen 24 mázsás átlagtermést értek el. A kiváló főagronómust november 7-én Munka Erdemrenddel tüntették ki. A napokban így nyilatkozott:

— Eddig is nagyon szerettem a mezőgazdasági munkát. Most azonban a párt és kormány határozata után újabb hatalmas lehetőségek nyíltak meg elő-

tem. Eddig az volt a hiba, hogy sok időt töltöttem az irodában, nagyon elfoglalt a hivatali munka. Pedig éreztem, hogy legalább egy héten öt napot kint kellett volna lenni a földeken, a termelőszoövetkezeteknél és az egyénileg dolgozó parasztoknál. Ott tudunk mi igazán segíteni. Most már sokkal inkább megyek erre a mód. El is határoztuk, hogy a város nyolc termelőszoövetkezetében, amelyekben tavaly 9.4 mázsás búzatermést értünk el, idén 11 mázsás átlagtermést takarítunk be. A rizstermelék nagyságát a termelőszoövetkezetekben 770 holdra növeljük. Az egyénileg dolgozó pa-

rasztek is termelnek rizst, körülbelül 100 holdon. Tavasszal már a Keleti Főcsatornából a Tisza vizével öntözhetünk. Így 350 holdon a kapásokat, takarmánynövényeket és a legelőt is öntözni fogjuk.

— Segíteni akarok a termelőszoövetkezeteknek a jó terv kidolgozásában. Legalább egy napot akarok eltölteni minden szövetkezetben, hogy megbeszéljem a tervkészítéssel, hogy kelléppen figyelembe vegyék a saját adottságaikat is. Most telen három termelőszoövetkezet számára kidolgozzuk a vetésforgót.

Igen szép feladatok állnak tehát a tanács mezőgazdasági osztálya előtt az új esztendőben.

Kovács András józsa tanács tag házánál

A TERMÉS FOKOZÁSÁRÓL TÁRGYALNAK

Józsa nem nagy község. Ismerik itt egymást az emberek. Különösen jól ismerik az olyanokat, mint Kovács András, aki a község legjobb gazdáit közé tartozik. Ismeri a földet, kötelességek is pontosan teljesíti — mondják róla a faluban. Többen fordulnak hozzá tanácsért, hogy mondja meg, mikor legjobb vetni a búzát, vagy milyen mélyen szántott a tengeri alá. Kovács szívesen ad tanácsot tapasztalataiból.

Hosszúak most a téli esték. Van idő olvasni, beszélgetni, tervezgetni. Kovácsék is el-el beszélgetnek, hogyan is lenne jobban, hogy is kellene csinálni. Most, hogy megjelent a Központi Vezetőség és a minisztertanács határozata a szomszédok is ellátogatnak Kovácsékhoz. Kovács András tanács tag is, és megmagyarázza, ha valamit nem értenek.

— Ez a határozat jó, mert a dolgozó parasztság hasznára van — mondja. — Ha csak a búza termését nézzem: az 1953-as évben 29 mázsás termést értünk el. Elég szép eredmény, de lehet még jobbat is elérni, mert aki a földet szereti és megadja neki ami jár, meghálálja azt a föld. Az utóbbi években a trágyázást elhanyagoltam, mert féltem a tagosítástól, a begyűjtési rendeletről sem ismertem előre, így nem tudtam tervezni. Most aztán, hogy a kormányprogram megjelent és megnyugtattak, hogy nem lesz tagosítás, a begyűjtést is több évre állapították meg — a búza vetés előtt jól megtrágyáztam a földet. Ráfordtam vagy 40 kocsival a két holdra. Idejében — október 10-e körül — elvetettem. Ugy terveztem, hogy tavasszal meghengerem és boronálok. Most hogy az egyénileg dolgozóknak is adnak műtrágyát, fejtrágyázom is. Műtrágyát adok a cukorrépa alá, az is szereti.

— Nagyon helyes, hogy nemesített vetőmagot ad az állam. Eddig is kiválókat kukoricát vetettem el, de ha még jobb vetőmagot lehet cserélni, ez is elővel a terméseredményt. Az 1953-as évben 30 mázsát adott kukoricából egy hold föld. De a jobb vetőmaggal még a 40 mázsát is könnyen el lehet érni.

Mikor esti beszélgetésekre Kovácsékhoz összejönnek a szomszédok, több vélemény alakul ki. Vannak, akik azt mondják, hogy nem érdemes tervezni, úgy is az idő dönti el, hogy milyen lesz a termés. Ha jó, az időjárás, akkor a termés is jó lesz.

de ha nagy a szárazság, akkor rossz termés lesz. Nem mindenki van ezen a véleményen. Kovács András is azt mondja, hogy azért tanul az ember, hogy ura legyen a földnek, a természetnek. A szárazságnak is van ellenszere. Ha nincs a közelben víz, hogy öntözni lehessen, akkor többször kell kapálni. Kovács András saját tapasztalataiból tudja, minden kapálás egy jó esőt jelent. Ha nem sajnáljuk a kapát, az ekét a tengeritől, meg a répatól, bizony le lehet győzni a szárazságot is.

A határozat szerint — magyarázza Kovács András — az egyéni gazdáknak is adnak felvilágosítást, tanácsokat a szakemberek. Eddig bizony ez nem igen volt meg. De most már, hogy a határozat is biztosítja, a gazdagvilágú emberek a gépállomás és a járási tanács agronómusai is eljönnek. Mi elmondjuk tapasztalatainkat és ők adnak tanácsokat.

Nem csak azt tervezgetik estőnként, hogy mennyivel lesz több termés a jobb munka után, hanem már azt is számítgatják, hogy mennyi pénzzel jön több a házhoz. Sokat jelent az is, ha búzából csupán holdanként másfél mázsával termelnek többet. Kukoricából a jó kapálással, trágyázással el lehet érni 8—10 mázsával is többet holdanként. Összeszámolva ez a Kovácsék terében, három mázsás búzát, 16—20 mázsás kukoricát jelent. A beadás is 5 mázsás terménnyel csökken az 1954-es évben.

Ugy terveztek Kovácsék, hogy ebből a több termésemből, amit eladnak a piacon egy vetőgépet vesznek. Régi vágya már ez Kovács Andrásnak.

A gabonatermés növelése mellett Kovácsék is gondolkodnak az állatok szaporítására. Tudják, hogy csak úgy lesz eredményes a gazdálkodás, ha az állatállományt is fejlesztik. Azonkívül, hogy a trágyát is biztosítja, még sok jövedelmet jelent a tej, a tojás is. Jelenleg egy fejős tehén van az istállóban, de gondoskodtak már másik tehénről is. Egy nagy üsző nemcsak fejőstehén lesz. Az egyik ló két hónap múlva kicsikótt ad. A sertés állomány fejlesztéséről is gondoskodnak, anyakocát hagynak.

Sokat jelent az új határozat Kovácsékna, igyekeznek is kihasználni a kedvezményeket, hogy jó termésrel viszonyozzák kormányunk újabb segítségét. LIPCEI MARIA.

4. HÉTFŐ
mek
számban be-
területén áll-
au vannak le-
gyenkben lab-
ában az 1953.
-tíve lett. Je-
Aben a minosi-
ok díszes kiví-
t kapnak —
hogy az ifjú-
nem részletek
t a hiányos-
szel színter el-
tálnazza min-
LJESITÉSÉBEN
S VERSENY
SA
1953 NOVEM-
születésű a ny-
teljesítést —
ny javították
kál a 7. he-
számban 197.4
szóit a 3. helye-
szérel értékel-
ob vége-
SZTALITENISZ-
EREDMÉNYE
— 1 278: 75 50
1 2 271:151 43
2 5 255:147 40
1 6 248:153 39
8 9 238:220 24
1 14 189:231 23
3 12 189:238 23
4 13 217:221 21
2 14 194:230 12
3 15 200:232 19
2 17 165:235 15
3 17 149:231 15
3 19 162:233 11
2 20 118:259 10
előbb csapatol-
tot levontak. ur-
m állt ki. A megyei
V. Isaszabasz, D.
falusi Péter és a
cett ki
ORTHIREK
Kézilabda csapat-
ellen 4:4 arányú
az M. Póztól 8:5
zenedett. — Mosz-
korong-sapata 5:0
a svéd AIK eszpi-
zelebbi ellenle a
hainok CDS-A esz-
nyemlek 1955. évi
szvi (D. Honvéd) a
2:5 kézal a 2. he-
oban eszszóváki
ott csapat 6:5
a norvég válogatott
felhívja az a holdó
halköz sporttárs-
k, edzők jatkéze-
vnyáikat január
evényefés véget
szóban fordít. Ean
szagol vltshajnáki
er. — Szombaton
szóztató jelzőj —
A kilencia döntő,
D. Honvéd ver-

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata

Annak érdekében, hogy a Magyar Népköztársaság költségvetése a népgazdasági tervvel teljes összhangban készülhessen el, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1953 december 15-én törvényerejű rendeletet hozott, amelynek értelmében 1954. évtől kezdődően az állami költségvetést az országgyűlés az év első felében tárgyalja, az előző évi költségvetés végrehajtásáról szóló évi jelentéssel egyidőben.

Az Elnöki Tanács törvényerejű rendelete kimondja, hogy mindaddig, amíg az országgyűlés a költségvetést meg nem állapítja az államháztartás viteléről — a népgazdasági terv, ezen belül a költségvetés tervezett előirányzatának keretében — a minisztertanács gondoskodik.

A törvényerejű rendelet alapján a minisztertanács 1953. december 30-i ülésén megtárgyalta és jóváhagyta a Magyar Népköztársaság 1954. I. negyedévi előzetes költségvetését, valamint az 1954. évi népgazdasági tervet.

A földművelésügyi minisztérium figyelmébe

Ritkán panaszkodom magamról, ügyes-bajos dolgaimról. Most mégis ezt kell tennem, mert a földművelésügyi minisztérium eljárását egyáltalán nem értem.

Az történet, hogy az Állattenyésztő Állomáson dolgoztam, vezető voltam. Ez a vállalat azonban megyei igazgatósággá alakult át. Munkatársaimat ide helyezték. Én rá azonban senki sem gondolt. November hónapban ösztönt szőva csak lógtam, nem tudtam hová tartozom. Meguntam a várakozást, a télienséget és felmentem Budapestre. A földművelésügyi minisztériumban megnyugtattak, hogy a debreceni keltető állomásra helyeznek, mert az most kibővül. Alig, hogy megérkeztem Debrecenbe, telefonon üzenetet kaptam: Mosonmagyaróvárra egyhónapos baromfitenyésztési és keltetési tanfolyamra menjek. Örömmel mentem el és tanulmánytám becsületesen. Annak azonban már egyáltalán nem örülök, hogy nincsen ismét munkaterületem, nem tudom szaktudásomat felhasználni. Kíváncsi vagyok, hogy meddig hagyja a minisztérium, hogy a drága percek, órák munkanélkül teljenek el, amikor a mezőgazdaságban minden szakemberre szükség van.

Remélem, nem sokáig kell várnom...

Tollas Sándorné
Debrecen, Császár Péter út 64.

Talajmentén minusz 29 fok

Kemény hideggel köszöntött be az új esztendő. Másodikáról harmadikára virradó éjszaka minusz 23 fokot mutatott a hőmérő, a talajmentén pedig minusz 29 fokos hideget mértek.

Hétlőn reggelre már lényegesen „melegebb” lett az időjárás. Éjszaka minusz 11, reggelre minusz 10 fokra „enyhült” az idő.

Debrecenben és környékén 13–14 centiméteres a hótakaró és előreláthatólag újabb havazás várható.

A téli sportkedvelőknek tág nyílik a sportra, szórakozásra.

A bárándi tanács megvalósítja a dolgozók javaslatait

A község központjába helyezik a postahivatalt

Bárádon a „tanyázó esték”-en a tanács tagok, a helyi tanács végrehajtóbizottsága vezetői felkeresik a község dolgozó parasztjait, elbeszélgetnek velük. Ilyenkor — és a tanácsüléseken is — sok közérdekű javaslat hangzik el. Ezeket a tanács igyekszik a legrövidebb időn belül megvalósítani. December hónapban többek között az Uttörő- és Hunyadi-utcai átereszt megjavítását, Tüzép-telep létesítését, háziipari szövetkezeti részleg, dohányáruda, egy negyedik földművelésügyi fűszerbolt és az állomáshoz egy

italbolt létesítését kérték. Intézkedett a községi tanács: a dohányáruda január elején megnyílik, az átereszt megjavították, a földművelésügyi bolt és italbolt is megnyílik januárban. Azt is javasolták a dolgozó parasztok, hogy a postahivatalt, amely jelenleg a falu végén van, helyezték át a főutcára. Ez is megvalósul 1954 első felében. A villanyhálózat is bővül ebben az évben.

A legutóbbi „tanyázó esték” alkalmával a községi tanács egyik dolgozója Rákosi La-

jos 8 holdas egyéni dolgozó paraszt házához ment el, ahol sok szomszéd gyűlt össze. Bárádon is sok dísznót élnek ilyenkor és bizony nagy baj, ha a boltban nem kapnak sőt és paprikát. Olyan nagy volt a kereslet, hogy kifogyott. Ez is szóba került ezen az estén — másnap intézkedett a községi tanács és a földművelésügyi bolt pótolta a hiányt. Az italellátás terén is hiba volt, — de a tanács közbelépésére most már jó gyöngyösi bor is kapható a bárándi földművelésügyi boltban.

CSILI — CSALAMÁDÉ

— avagy a dísznótórok idején jó nagy adag bürokrácia

Felséges illatok terjengenek ilyenkor faluhelyen. A pörzsölt dísznótórok, a frissen sült dísznótórok jellegzetes illata.

O pompás dísznótórok! Van-e olyan köztív ember, akinek szemé nem csillan meg, ha dúsan rakott tányéraját látja? Abált tokaszalonna.

sült kolbász, véreshurka

és — nyilván — sok-sok savanyúság, mivel sem én, de a hajdú-biharmegyei derék dolgozók sem szívesen „csapják” el ilyenkor a hasukat! Még mit nem? Hogy másnapra elmenjen az étvágyunk?

Nem vitás tehát, hogy a savanyúság, vagy ahogy általában mondják — csalamádé, különösen ezekben a napokban, nem kevésbé fontos emberi szükségletként jelentkezik vidéken. Ily módon könnyen megérthető az az öröm, amely nemrégiben a hajdú-biharmegyei tanács kereskedelmi osztályát érte. Ugyanis a belkereskedelmi minisztérium 15. főosztályától leirat érkezett, amelyben tudatták a kereskedelmi osztályt, hogy a minisztérium nagymennyiségű és jóminőségű csalamádéval rendelkezik. Egyben felhívták az osztályvezetőt, hogy mérje fel a megye ilyenirányú szükségletét és jelentse a főosztálynak. No végre, végre — elkendeztek a kereskedelmi dolgozók, mivelhogy a minisztériumi leiratot egyszeribe „készpénznek”, helyesebben mondva — kész csalamádénak vették. Az sem lehetetlen, hogy a hivatalos ügybuzgóságon túlmenően őket is hatalmába kerítette a dísznótórok varázsa... Elég az hozzá, hogy a megszabott határidőre elkészült a jelentés: 100 q csalamádéra van szüksége a megyének.

Van egy olasz közmondás, amely szerint várni és nem jönni a legborzasztóbb dolog a világon. Ez a közmondás a szóbanforgó időben — minden különösebb nyelvtanulás nélkül is — csodálatos gyorsasággal terjedt el a kereskedelmi osztályon. Mert hát kinek is higgyenek, mire is várjanak, ha nem éppen a minisztérium intézkedésére? De minden hiába:

csalamádé volt, nincs!

Egyesek már arra gondoltak, hogy talán még nem elég savanyú a csalamádé, azért nem küldik. Mások arra gyanakodtak, hogy a belkereskedelmi minisztérium 15. főosztálya, beleértve a csalamádé szavanyításába, most már aktasavanyításal is foglalkozik. Erre persze csak a kétségbeesettek gondoltak... Ugyanakkor egyes „rossznyelvek” határozottan állítják, hogy ez alatt a két hét alatt költői művet is szült a csalamádé utáni vágyakozás. Igaz, a versike nem egészen eredeti, a dallama sem új, viszont a belkereskedelmi minisztérium illetékes főosztálya kétségtelenül okulhatott volna belőle, ha a fülebe jut. Állítólag így szólt a dal: „Még az akta vándorútra, egyik kézbe a másikba... Csili-csalamádé... Csili... csalamádé...”

De a kétségbeesőknek nem volt igazuk: a minisztériumból új leirat érkezett. Szabályos, megnyugtató külsejű leirat, mely szerint, ha csalamádé ugyan nincs is még, de keret annál inkább, melyet azonnal „le kell bontani” vállalatokra, üzemekre, konyhákra, sőt ha minden jól megy, talán még tálakra, tányérokra is.

Na, de végeredményben is, a kereskedelmi osztálynak nem az a feladata, hogy iktasson, jelent-

sen, keretet bontson, értesítsen és újra jelentsen? Különösen, ha arra még utasítást is kap a felső szervtől? Elvégre mégis csak a minisztérium látja elsősorban országos szinten a csalamádé-kérdés szerzteágzó problémáit? Erre gondolt nyilván a kereskedelmi osztály is s így azután rövid időn belül minden járás, város, üzemi és laktanya megtudta, hogy a közeljövőben mennyi csalamádéban részesül. Már-már úgy látszott, hogy a csalamádé-ügy megnyugtatóan befejeződik, amikor... O, csalamádékedvelő olvasó, e szavaktól kezdve akár hagyd is abba az olvasást és felejtse el, hogy jó zsíros dísznótórok is van a világon! Mert hát:

a kereskedelmi osztály tervez, s a MEZÖKER végez!

Ugyanis, amikor a megyei tanács osztálya a Mezőker-hez fordult, hogy végül is szállítsa le az igényelt csalamádét, csalamádé helyett a következő „kioktatásban” részesült: „A kereskedelmi osztály által említett 100 q csalamádé szétosztásáról nem is hallottunk! De egyébként is felhívjuk az osztályvezető elvtárs figyelmét arra, hogy a jövőben — a felesleges rendellenességek és nézeteltérések elkerülése végett — előzőleg nálunk érdeklődjenek a megadott keret kielégítési lehetőségét illetően, mivel a belkereskedelmi minisztérium már több ízben is másképp intézkedett a tanács és másképp a Mezőker felé.”

Így történt aztán, hogy ha nem is érkezett csalamádé Hajdú-Bihar megyébe, azért csak savanyú lett a dolgozók szája... És mindez az inycsiklandozó dísznótórok idején!

N. G.

AHOL „MOSTOHAGYERMEK” A ZENE

A zenének nagy juttott arra a fokra, hogy a nyilvánosság elé léphetett. A zenekar törekvéseit azonban a Postaigazgatóság vezetősége éppen úgy nem segítette akkor sem, mint most. A pártszervezet vezetősége, a szakszervezet, a vállalatvezetés nem gondolt a zenekarra, csak néha egy-egy ünnepe előtt, amikor szükség van rá. Ilyenkor — ahogy mondani szokták — „leakasztják a szegrelt”. Hogy ennek mi a következménye, mutatja zenekarunk szomorú jelene. A zenekar két éves ruhaproblémája még ma sem oldódott meg. Nem segítették a zenekar

tagjait ahhoz, hogy megfelelő munkakörben dolgozzanak és így becsületesen elláthassák zenekari feladataikat.

Nem támogatják

a zenekart megfelelően anyagilag sem. A zene a Postánál „mostohagyermek”.

Az, hogy a zenekar idáig is létezni tudott, nem oszlott fel, az kimondottan áldozatos, zeneszerető tagjainak, valamint Györfly Imre kultúrpolitika-igazgatónak köszönhető, aki igyekszik a tőle telhető módon segíteni a zenekart. A sok nehézség és nemtörődömség után a zenekar a feloszlatás

előtt áll. Nincs biztosítva a fejlődése. A legjobbak bizalma is megrendült. Veszélyben van három év munkája. Szomorú, hogy ilyen történhet 1954-ben. Heves lenne, ha elgondolkozna ezen a Postaigazgatóság vezetősége. Most még lehetne segíteni a helyzetet.

Most — ha az eddigi gyakorlattól eltérően — szerettel és nagyobb igyekezettel keresnék a megoldást — meg lehetne menteni egy lelkes, fejlődőképes zenekart. Kár lenne érte, ha feloszlaná és szégyen azokra, akik eltűrik ezt.

Wagner Nándor
zenekari tag.

MENETGYAKORLAT

Az óramutató a háromra ért. Pár perccel ezelőtt még álmoss emberek szuszogása hallatszott — csak, most pedig, mint nyáron a megbolygatott méhkas olyan az egész hálószoba. Pillanatok alatt kerül fel a harcosokra a ruha, csizma, köpeny, az egész felszerelés. Pár perc telik el a riadótlól s már sorbanállnak — menetre készen.

★

Csikorgó hideg van. A szél orkányszerűen tombol, hordja, viszi a havat. Az ember úgy érzi, mintha apró tükket szurkálnának arcsontáiba. A szél meggyújtó rohama mintha minden pillanatban el akarná sodorni a harcosokat, be az árokba, a derékig érő hóba. De nem! A harcosok keményen mennek, nekifeszülnek a szélnek. S győznek. A kilométerek egymás után maradnak el, s hiába csúszik a láb egyszerűen hátra a hóval teleterdort úton a parancs egy: előre! Mennek a harcosok fáradságtalanul. Denis Sándor, a Gördülécsapógygyár vasöntője, Róth László, a Cementipari Vállalat dolgozója; Nagy László, a Járóműjavító esztergályosa, s a többi munkások, párhónapos ka'onák, dacolva az elemekkel. A nehéz szerelvényt, a puska, géppisztoly húzását már megszokta válluk, a csizmába már betört a láb: igazi katonák.

Negyed hat.

A harcosok után már 15 kilométer van, a fáradságnak azonban még semmi nyoma sincs. A pihenőnél, a falu egyik házában végénél, viceélnék, tréfálnak, nevelnek. A további is orkányszerűen süvítő szél el-elkap egy nótafoszlányt is és viszi be az ablakokon, kicsalja az embereket, akik körülállják a harcosokat. Innen-onnan felhangzik: ezek a mi fiaink.

Rövid a pihenő. Az egység indul tovább. A terep mind nehezebbé válik, toronyiránt haladnak a Néphadsereg katonái.

Hosszú kilométereket tesznek még 15–20 centis hófóde szán-tófolón. Mely árkokon haladnak keresztül, sokszor derékig süppednek a friss hóban, s egymást segítik ki belőle, de mennek, mert ezt kívánja a béke, melynek védelmezői.

A cél az egyik kis piros cseréptető tanyá. A kétfogásos, jó meleg reggeli már ott várja a harcosokat. Jól esik a dermesztő hidegben a forró fekete, a gulyás, no és a pihenő is. Hosszú, nehéz utat tettek meg már a harcosok, de a vidám jövedv nem hagyta el őket. A fal tövében leülnék szerelvényeikre, vitalják a „támadást”, beszélgetnek az otthonról, nótáznak együtt a parasztségekkel, akiket úgy vesznek körül a harcosok, mint a csirkék anyjukat.

Félóra telik el. Ismét hátra kerül mindenki a szerelvény, vállra a fegyver, s mennek a tomboló szélben, mely fölytűve szálgul el a sorok között.

A fáradság jelei mutatkoznak. Mégis, mikor az egyik község határát elérik, ismét felharsan a nóta, kihuzza magát mindenki, erőteljesebben lépnek, úgy, mintha csupán 1–2 kilométert tettek volna meg.

★

Este Jézus mire ismét a lak-tanyába érnek. Fáradtak a harcosok, az ifjú katonák, s mikor lekerül a csizma több harcos láb-ban ott a vízihólyag, de azért nem siránkozik, nem panaszkodik egyik sem.

Fegyvertisztáshoz fognak, s pár perc múlva ismét ragyognak az ifjú harcosok fegyverei, melyet biztosan forgatnak, hogy szép, virágzó hazánkat megvédjék.

Rácz Béla.

